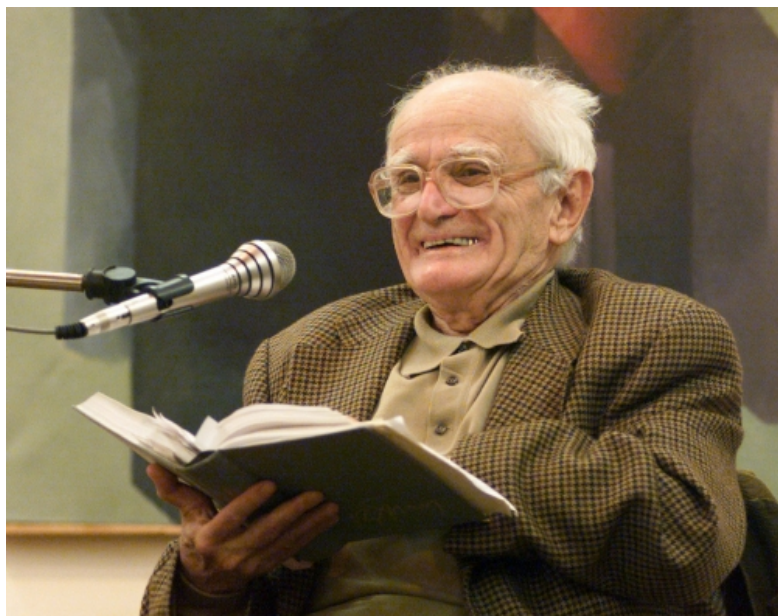

POETRY*

Валери Петров (1920–2014)

Valeri Petrov (1920-2014)

ВИК ОТ ДЕТСТВОТО

Откъде се намери, откъде се намери,
долетяло до мен като в сън,
това тънко: "Валери!" и след малко: "Валери!"
на децата отвън?

Знам, уви, тоя зов от далечното детство
не за мен, не за мене е той –
викат друг един малък, живеещ в съседство,
едноименник мой.

Но макар че от случки, подобни на тая,
честно казано, малко боли,
аз преглъщам я мълком, защото си зная:
ще е смешно, нали,

ако горе, от своята библиотечна бърлога
се надвеси набръчкан старик
и отвърне с плачливо: "Не ме пускат! Не мога!"
на детинския вик.

A CRY FROM CHILDHOOD

Why must it come just now to trouble me,
This sudden, shrill, and dreamlike cry
Of children calling "Valeri! Valeri!"
Out in the street nearby?

It is not for me, that distant childhood call;
Alas, it is for me no more.
They are calling now to someone else, my small
Namesake who lives next door.

Though such disturbances, I must admit,
Are troubling to my train of thought,
I keep my feelings to myself, for it
Would be comical, would it not,

If, from his high and studious retreat,
A gaunt old man leaned out to say
"I can't come out" to the children in the street,
"I'm not allowed to play."

Translation *R. Wilbur*

---

*The poems were read by A. Antonov at the official dinner on Wednesday, 24th of June 2015.

POETRY

ХВЪРЧАЩИТЕ ХОРА

Те не идат от Космоса, те родени са тук,
но сърцата им просто са по-кристални от звук,
и виж, ето ги – литват над балкони с пране,
над калта, над сгурията в двора
и добре че се срещат единици поне
от рода на хвърчащите хора.
А ний бутаме някак си и жени ни влекат,
а ний пием коняка си в битов някакъв кът
и говорим за глупости, важно вирейки нос
или с израз на мъдра умора
и изобщо – стараем се да не става въпрос
за рода на хвърчащите хора.
И е верно, че те не са от реалния свят,
не се срещат на тениса, нямат собствен фиат.
Но защо ли тогава нещо тук ни боли,
щом ги видим да литват в простора –
да не би да ни спомнят, че и ний сме били
от рода на хвърчащите хора?

FLYING PEOPLE

They are not coming from Cosmos,
They were born here,
But their hearts are more crystal than sound,
And look, they fly off
Over the terraces with washing,
Over the mud, over the cinders in the yard,
And it is so nice that even single people
Exist from the tribe of the flying people.
And somehow we are going ahead
And women are dragging us,
And we drink our cognac in pubs
Talking on silly things,
Proudly raising our noses up,
Or with expression of wise fatigue
We try not to touch the point
For the flying people.
It is true that they are not from the real world,
You will not meet them on the tennis court,
They have no their own "Fiat".
But why then something hurts us when
We see them to fly off in open space –
Maybe they remind us that
We also had belonged in the past
To the tribe of the flying people?